

[Brusvang.]

Grundideen i dette forslag er rigtig, og vi ser med sympati på det, men med den konkrete udformning, som det radikale parti har givet det, har vi altså svært ved at tro på det er muligt at få det igennem af de samme grunde, som arbejdsministeren har nævnt.

Kurt Hansen (VS):

Hvis man skal søge at gøre summen af de udtalelser op, som er faldet under denne behandling, må man nok sige, at selv om de borgerlige partier har været lidt uenige om, hvad der præcis kan lade sig gøre, og hvad der præcis ikke kan lade sig gøre, så viser det sig, at man principielt er enige i, at man skal have nogle skrappe bestemmelser inden for disse områder. Det synes jeg i sig selv er noget, der tegner ret dystert.

Der er jo i de sidste mange år blevet lavet temmelig mange stramninger i forbindelse med forholdene på arbejdsmarkedet. Det ser ud, som om vi også i anledning af de blokader, der har været på Info og Bækkelund, skal have en eller anden form for antibloka-delov igennem. Den er ikke præcist udformet, men der har været et pres fra de borgerlige partier over for socialdemokratiet, der har haft olie i knæene og nu ser ud til at give efter, så mon man ikke alligevel får en antibloka-delov ind ad bagdøren på denne måde?

Fra det radikale venstres side foreslår man, at denne ordning i første omgang skal omfatte hospitaler og plejehjem. Man kunne fristes til at sige all right, det er selvfølgelig en af de kæpheste, som det radikale parti har redet meget længe: at vi alle er ens på arbejdsmarkedet, at vi skal tage nogle overordnede hensyn o. lign., men sådan ser virkeligheden jo bare ikke ud. Man har set eksempler på, at personale på sygehusene blev nødt til at tage kampskridt, ikke af lyst, ikke af interesse, men fordi de var presset ud i en situation, hvor de blev nødt til at tage kampskridt, som det skete på de fynske sygehuse i 1975. Hr. Voigt havde en meget smuk udlægning af, hvad der var årsagen til det. Jeg vil nok kalde den lidt firkantet. Hvordan man stiller sig til dette forslag, har jo ikke noget som helst at gøre med, om man vil være med til at støtte socialdemokratiet eller. Aktuelt, ej heller har det noget med

forureningsbekæmpelse at gøre. Det har noget at gøre med om man vil gribe ind over for de rettigheder og muligheder som den danske arbejderklasse har i dag, og ikke noget som helst andet; det synes jeg hr. Voigt skulle skrive sig bag øret. Men jeg ved godt, hvad hr. Voigts indstilling i øvrigt er. Den er naturligvis, at de skal have så ringe muligheder, som det overhovedet kan lade sig gøre. At der generelt ikke skal være muligheder for at etablere kampskridt, ved jeg godt, er hr. Voigts og fremskridtspartiets opfattelse, men vi er mange andre, der har en anden opfattelse derom, ikke bare herinde, men også i meget stor udstrækning ude på arbejdspladserne.

Det er rigtigt, som hr. Jørgen Jensen var inde på, at der er tale om, at vi skal have en tvungen voldgift ind ad bagdøren. Det er jo det, der vil blive resultatet af dette beslutningsforslag, hvis det går igennem efter bare nogenlunde de principper, der er lagt op til. Et nyt element er, at man skal kriminalisere de såkaldte overenskomststridige strejker. Man kunne fristes til at spørge lidt mere vidtgående end venstres ordfører, fru Nathalie Lind, gjorde det: er det bodsstørrelsen? Er der tale om, at der kan anvendes hæfte som straf for det her, eller kan der blive tale om, at man skal arbejde under bevogtning af politi, eller hvordan har man fra forslagsstillernes side tænkt sig at administrere noget sådant? Jeg ser ikke nogen direkte muligheder for at administrere det. For det er jo rent faktisk sådan, at uanset om man laver lovgivning eller ikke, vil der være situationer, hvor de ansatte siger til sig selv: nu kan det være nok, nu er vi presset så langt ud, at vi bliver nødt til at tage nogle modforholdsregler. Og uanset hvilke situationer der har presset de pågældende til disse modforholdsregler, skal de altså kriminaliseres; det er det, der er det primære i dette lovforslag. Det vil jeg på det kraftigste afvise. Det kan VS under ingen omstændigheder være med til.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hilmar Baunsgaard) (RV):

Man kunne selvfølgelig på forhånd sige sig selv, at det var umuligt at undgå mere principielle diskussioner om arbejdsretsforhold, også sådanne, som ligger ganske uden for dette forslags rækkevidde, og jeg vil forsøge